

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๒

เพื่อให้บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มีแบบอย่างความประพฤติที่ดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ เกียรติฐานะ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป และสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗(๒)(๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล พ.ศ.๒๕๔๘ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในการประชุมครั้งที่๑๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย จรรยาบรรณ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“วิทยาเขต” หมายความว่า วิทยาเขตบางพระ วิทยาเขตจันทบุรี วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ และวิทยาเขต

อุเทนถวาย

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงาน และลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะหรือกอง

“อาจารย์” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย และให้หมายความรวมถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอน

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก

“คณะกรรมการอิุทธธรรณและร้องทุกข์” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล(ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติทางจริยธรรมและคุณธรรม ที่พึงปฏิบัติร่วมกันของบุคลากรมหาวิทยาลัย เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ เกียรติฐานะ สร้างความ เลื่อมใสศรัทธา อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป

บุคลากรต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

นอกจากจรรยาบรรณที่บุคลากรต้องรักษาตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว บุคลากรต้องรักษา วินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้อีกด้วย

การกระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ อาจถูกดำเนินการทางอาญาได้ ถ้ามีกฎหมายบัญญัติ ไว้ให้เป็นความผิด

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๑ บุคลากรพึงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีศีลธรรมอันดี ซื่อสัตย์ ซื่อมั่น ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเอง และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๒ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้สั่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ วิชาชีพอาจารย์

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน

(๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา

และเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต

(๔) พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๗) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเชิงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(๘) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

(๙) พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานในแนวทางที่ถูกต้อง คิงาม และพึงปรารถนาด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ

การเรียกรับ หรือขอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเปิดเผยความลับหรือการปกปิดข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติงาน อันก่อให้เกิดความเสียหายเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับหรือการปกปิดข้อเท็จจริงตามวรรคสาม ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงรัก สรัทธาและมีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย รักษาชื่อเสียงเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัย ไม่กระทำการใดๆ ให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสีย ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน ทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง ดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ บุคลากรพึงให้ความเคารพ นับถือและเสนอแนะความคิดเห็นต่อผู้บังคับบัญชาโดยสุจริต รวมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบแบบแผนของทางราชการ อีกทั้ง ต้องรายงานข้อราชการต่อผู้บังคับบัญชาตามความเป็นจริง และไม่ปกปิดข้อความที่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

การเจตนาปกปิดหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเจตนาปกปิดหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชามวรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๓ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนทำงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผล ที่ถูกต้องเป็นธรรม

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้องควร สร้างเสริมความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยและสุภาพเรียบร้อย

การกระทำอนาจารต่อผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การหมิ่นประมาทต่อผู้ร่วมงาน โดยวิธีการ โฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพ หรือตัวอักษร ที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่ เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม หรือ ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่ หรือ ดิชม ด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือ ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม เกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายหรือในการประชุม

ส่วนที่ ๘

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการและผู้มาติดต่องานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ มีน้ำใจ ให้ความเป็นธรรม และใช้กิริยาจาที่สุภาพอ่อน โชนยิ้มแย้มแจ่มใส รักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กัน โดยเสน่หาจากนักศึกษาและผู้รับบริการ หากไม่สามารถปฏิเสธได้ให้รับไว้แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาและผู้รับบริการ เป็นความผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการตามวรรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การกระทำอนาจาร หรือการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเรียกรับ หรือขอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๙

จรรยาบรรณต่อประชาชน

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป รักษาความลับของประชาชน ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กัน โดยเสน่หาจากประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ หากไม่สามารถปฏิเสธได้ให้รับไว้แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเปิดเผยความลับของประชาชน ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เป็นความผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับของประชาชนตามวรรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๑๐

จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง และเป็นธรรมต่อส่วนรวม และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมและส่วนรวม

หมวด ๒

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๘ ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการ มีหน้าที่ในการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และให้มีการประเมินผลและจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมจรรยาบรรณเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยผ่านอธิการบดีเป็นประจำทุกปี

ให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เรียกโดยชื่อย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๒) กรรมการซึ่งเลือกจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวนสองคน
- (๓) กรรมการซึ่งเลือกจากบุคลากรของแต่ละวิทยาเขต จำนวนสี่คน

กรรมการตาม (๒) ต้องเป็นบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการอย่างละหนึ่งคน

กรรมการตาม (๓) ต้องมิได้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ.๒๕๕๑) โดยให้บุคลากรของแต่ละวิทยาเขตมาประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง วิทยาเขตละหนึ่งคนแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

ให้หัวหน้างานนิติการเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ กรรมการตาม (๒) และ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงร้อยยี่สิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามข้อ ๒๐ (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อน

ความสามารถ

ข้อ ๒๒ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณของบุคลากรและเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยผ่านอธิการบดีเป็นประจำทุกปี

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๓ การประชุมของ ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใด โดยเฉพาะหรือมีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง ห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่ในที่ประชุม และให้ถือว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยคณะกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานกรรมการถามที่ประชุมว่า จะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๒๔ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือ ก.จ.ม. เห็นสมควรสอบสวน ให้ ก.จ.ม. พิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก.จ.ม. ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ ตลอดจนคัดค้านกรรมการ ก.จ.ม. ได้ ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ เมื่อ ก.จ.ม. ดำเนินการสอบสวนเสร็จและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ออกคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ ก.จ.ม. มีมติว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรผู้ใดเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นโดยเร็ว

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๘ โทษทางจรรยาบรรณ มี ๓ สถาน คือ

- (๑) ตักเตือน
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๒๙ การลงโทษตักเตือนให้ผู้บังคับบัญชาทักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่ากระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๐ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้องพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๑ การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณทราบด้วยว่ากระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๒ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๘ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ แล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๓๓ บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หมวด ๕

การอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๕ บุคลากรผู้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ